

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.780 van 12 oktober 2001
in de zaak A. 97.073/XIV-565.**

In zake : XXX,
 wonende te 1081 BRUSSEL,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 31 oktober 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2000 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 juli 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 oktober 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 26 september 2001 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. MESSENS die, loco Advocaat M. KEMPENEER verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 7 oktober 1999 en verklaart zich vluchteling op 8 oktober 1999.

1.2. Op 6 juli 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 27 september 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij bij wijze van exceptie aanvoert dat het inleidend verzoekschrift tot nietigverklaring geen “uiteenzetting van de feiten en de middelen bevat die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan rechtvaardigen”;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

“(…)

Dat verzoekster niet akkoord kan gaan met deze motivering.

Dat niet kan betwist worden dat er erge gebeurtenissen plaats hebben in Kosovo, waar thans nog volledige anarchie heerst.

Dat om als vluchteling te worden erkend moet de aanvrager aantonen dat er geldige redenen zijn om vervolgingen te vrezen, hetgeen thans zoals aangetoond door de huidige actualiteit.

Dat zo de hoedanigheid van vluchteling niet verbonden is aan het bestaan van vervolging in het verleden, dit een bewijs kan leveren van een eventuele vervolging in geval van terugkeer van de aanvrager in zijn land van oorsprong, behalve indien de situatie in dit land volledig zou veranderd zijn, hetgeen in casu niet het geval is.

Dat dient te worden opgemerkt dat sedert 01.09.2000 ingevolge de nieuwe bedreigingen van de Servische overheden om Kosovo binnen te vallen met het oog op

de verkiezingen (Kosovo maakt nog steeds officieel deel uit van Joegoslavië), de toestand in Kosovo alles behalve veilig en rustig is.

Dat de toestand in Kosovo thans nog absoluut onveilig is en verzoeker thans er nog niet kan terugkeren gezien deze nieuwe elementen.

Dat de overheid die moet beslissen over de hoedanigheid van vluchteling als voornaamste taak heeft het gelopen risico te evalueren van de aanvrager.

Dat de evaluatie van het gelopen risico moet gedaan worden met in achtname van het medegedeelde verhaal en de objectieve informatie welke voorhanden zijn i.v.m. de algemene context en met het lot dat beschoren werd aan personen die zich bevonden in een gelijkaardige toestand als aanvrager.

Dat om het bestaan van een vervolgingsrisico vast te stellen van gepersonaliseerde feiten volstaat dat de aanvrager aantoont dat de omstandigheden die hem eigen zijn van die aard zijn om een vervolgingsvrees te veroorzaken ; dat in huidige toestand het voor verzoekster niet mogelijk is om terug te keren naar Kosovo.

Dat het aldus past de toestand van verzoekster opnieuw te onderzoeken.
(...).”;

2.3. Overwegende dat artikel 2, § 1, 2/, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient te bevatten; dat het verzoekschrift dat geen middelen bevat niet ontvankelijk is; dat onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden;

2.4. Overwegende dat de uiteenzetting van de verzoekende partij enkel algemeenheden, vage beschrijvingen en niet gepersonaliseerde gegevens bevat, die geen middel uitmaken, als bedoeld in voormeld artikel 2, § 1, 2/, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948, zodat het beroep niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen ontvankelijk middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk wordt verklaard,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober tweeduizend en een, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.